

פרק ו' - פר' מיכל

1. רלב"ג שם

(טז) והנה מרוב השמחה היה דוד מרקד ומפזז לפני ה' כאילו לא היה מלך ולזה בזתהו בלבה מיכל בת שאול

2. מלבי"ם שם

(טז) והיה ארון ה'. מספר כי מיכל בת שאול מהיותה למודה בבית אביה שהיה כבודם חשוב בעיניהם מכבוד המקום, לא הרגישה בדבר הארון הבא ובכבוד ה' אשר לפניו ישמח מלך, רק יפלה חץ כבודה על כבוד בעלה הנגרע בערכו לעיניה כפי דעתה, וזה היה ההבדל בין בית שאול ובית דוד:

Rambam Sukah 8:15

The joy which a person derives from doing good deeds and from loving God, who has commanded us to practise them, is a supreme form of divine worship. Anyone who refrains from experiencing this joy deserves punishment, as it is written: "Because you have not served the Lord your God with joy and with a glad heart" (Deuteronomy 28:47). Anyone who is arrogant and insists on self-glory on such occasions is both a sinner and a fool. King Solomon had this in mind when he said: "Do not glorify yourself in the presence of the King" (Proverbs 25:6). On the other hand, anyone who humbles himself on such occasions is indeed great and honored, for he serves the Lord out of love. David, King of Israel, expressed this thought when he said: "I will make myself even more contemptible than this, humbling myself in my own eyes" (II Samuel 6:22). True greatness and honor are attained only by rejoicing before the Lord, as it is written: "King David was leaping and dancing before the Lord" (II Samuel 6:16)

3. רמב"ם ה' שופר סוכה ולולב ח:טו

השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן. עבודה גדולה היא. וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפגע ממנו שנקאמר (דברים כח מז) "תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב". וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתפבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטא. ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כה ו) "אל תתהדר לפני מלך". וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכבד העובד מאהבה. וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב ו כב) "וינקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני". ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני ה' שנקאמר (שמואל ב ו טז) "והמלך דוד מפזז ומכרפר לפני ה'":

<p>5. שמואל ב פרק ו:טז (טז) ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרפר לפני קנק ותבז לו בלבה:</p>	<p>4. שמואל א פרק יט:יב (יב) ותדך מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט:</p>
--	--

שופטים יא

(לד) ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת:

שופטים כא

(כא) וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחספתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן:

שמ"א יח

(ז) ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הנה שאול באלפיו ודוד ברבבתי:

6. מצודת דוד שם

(כג) לא הנה לה ילד - בעון שבזתה את דוד על שהקל בכבודו לפני ארון האלהים: